

Zomaar een dagje joy met Joy

Toen ik een paar maanden geleden een stukje las in het schnauzerblad over de aanschaf van een jonge pup in een gezin en de tragische afloop ervan, dacht ik hoe fijn onze Joy en met haar ongetwijfeld, gelukkig vele anderen, het fantastisch getroffen hebben in hun leventje. Wij met hun en zij met ons. Vandaar dit dagje met Joy. (Ijoy-Ellen van de Oldert) Nu anderhalf jaar oud.

De dag begint s'ochtends rond een uur of acht met een op haar rug liggende, kwispelende Joy in de mand. In de gang, onderaan de trap. Daar krijgt zij haar eerste knuffelbeurt van de baas. Wordt vervolgens opgetild (pfff nu 16,5 kilo) en gaat mee op de ronde door het huis. Gordijnen open, radio , verwarming, licht aan enz. Toen ze klein was, gebeurde dit vanuit de bench. Maar Joy weet niet, dat ze gegroeid is, dus deze gewoonte gaat "gewoon" door. Na het verwijderen van een boterham en een baard van de dag ervoor, neemt de baas haar mee. Het eerste sociale rondje van die dag. Van alles en iedereen komen ze daarbij tegen. Mensen, paarden, honden, schapen en ganzen (waar ze trouwens met een boog om heen loopt, nadat ze in haar achterste gebeten is door een van hun). Heerlijk bijkletsen (de baas) en ruiken (Joy).

Weer thuis doet Joy erg haar best in het huishouden. Stofdoeken en dweilen zijn hierbij favoriet. Ook in de tuin is ze bijzonder hulpvaardig. Ze zit overal met haar neus bovenop. Trouwens best lastig met het knippen van de graskantjes.

Boodschappen doen is helemaal het einde. Elke vrijdag gaat ze mee naar de markt, al vanaf de eerste week, dat ze bij ons kwam. De kraam van de groentenboer is leuk, maar die van de visboer is niet te overtreffen. Ze dringt zich tussen de mensen in en gaat tegen de toonbank aan staan en blijft dan keurig (lees fanatiek) wachten op een stukje kibbeling. Uiteraard krijgt ze dat dan. En óók de nodige aandacht van de mensen erom heen."Wat leuk, een echte schnauzer én met een staart " hoor je dan.

Rond een uur of vier zijn we weer toe aan een gezellige wandeling. Meestal gaan dan allebei de baasjes mee. Daar genieten we alledrie van. Helemaal nu Joy echt veel beter luistert en keurig naar ons toekomt, als ze met andere honden een ontmoeting heeft. Dat was eerder nog wel heel anders. Ze smeerde hem geregeld en wij maar achter onze puber aanhollen, zuchtend dat wij beter geraniums hadden kunnen aanschaffen ipv een pup.

En tussen alle activiteiten door, ligt ze heerlijk in de tuin te wachten of er een van haar vriendjes langskomt. Hond en baasje stoppen dan bij het hek, waar zij tegenaan staat met haar prachtige 'tekenfilm' koppie met die ook zo prachtige schnauzerogen. Hele gesprekken worden gevoerd met, of liever, tegen Joy. Mensen zijn gewoon verliefd op haar. Schitterend toch! (Wat een zelfverheerlijking van "ons" ras, maar tegen een medeliefhebber cq medegebruiker, durf ik dit wel te schrijven!) En wij, wij blijven lachend uit het zicht. Zo gaat de dag om voor je het weet. Genietend van elkaar! Weer een heerlijk dagje Joy.
Trudy van der Veen